

Prop. 78 S

(2013–2014)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til deltaking i ei avgjerd i EØS-komiteen om innlemming i EØS-avtala av forordning (EU) nr. 254/2014 om eit fleirårig forbrukarprogram for 2014–2020 (Forbrukarprogrammet 2014–2020)

*Tilråding frå Utanriksdepartementet 11. april 2014,
godkjend i statsråd same dagen.
(Regjeringa Solberg)*

1 Innleiing

Ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 254/2014 av 26. februar 2014 om eit fleirårig forbrukarprogram for 2014–2020 (Forbrukarprogrammet 2014–2020) vart EU-programmet for forbrukarpolitikk (2014–2020) formelt vedteke.

Det vert lagt opp til at EØS-statane skal delta i programmet ved innlemming av Forbrukarprogrammet i EØS-avtala, protokoll 31 om samarbeid på særlege område utanfor dei fire fridomane. EØS/EFTA-statane har delteke i forbrukarprogramma frå og med år 2000. Avgjerda om å innlemme Forbrukarprogrammet 2014–2020 i EØS-avtala inneber ei vidareføring av det tredje rammeprogrammet (2007–2013) for verksemd på forbrukarområdet, men med nokre endringar og nye føresetnader. I det nye programmet er det mellom anna lagt meir vekt på omsynet til sårbare forbrukarar.

Norsk deltaking i programmet gjer det nødvendig med budsjettvedtak over fleire år. I samsvaret med § 26 andre leddet i Grunnlova er det derfor nødvendig med samtykke frå Stortinget til å

delta i avgjerda i EØS-komiteen. For at Noreg skal kunne delta i programmet så tidleg som mogleg, vert det lagt opp til at Stortingets samtykke blir innhenta før avgjerda vert teken i EØS-komiteen. Avgjerda i EØS-komiteen er venta i andre kvartal 2014.

Utkast til avgjerd i EØS-komiteen og dansk versjon av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 254/2014 av 26. februar 2014 følgjer som trykte vedlegg til proposisjonen. Norsk omsetjing av forordninga vil bli ferdigstilt før avgjerda vert teken i EØS-komiteen, som avtalt med Stortinget.

2 Generelt om Forbrukarprogrammet

Noreg deltek i og er inkludert i dei fleste aktivitetane under det tredje forbrukarprogrammet (2007–2013). Forbrukarombodet og andre handhevingssorgan deltek i det felleseuropeiske nettverket for handheving. Samarbeid over landegrensene er avgjerande til dømes der ein næringsdrivande driv med marknadsføring og sal til forbru-

karar i andre europeiske land. Forbrukar Europa, som gjev råd og hjelp til norske og europeiske forbrukarar i grensekryssande forbrukarsaker, blir delfinansiert av programmet. I arbeidet sitt har Forbrukar Europa stor nytte av å samarbeide med dei europeiske søsterkontora. Noreg deltek også i studiar av marknader og forbrukarproblem, som dannar grunnlag for politikktutforming og prioriteringar.

Programmet finansierer òg felles marknadstilsynsaksjonar i EØS-marknaden som er knytte til tryggleiken til forbrukarprodukt etter direktiv 2001/95/EF. Det finansierer også aksjonar som skal betre tryggleiken ved forbrukartenester. Direktivet er gjennomført i norsk rett i lov av 6. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven).

Midlane i programmet finansierer vedlikehald og vidareutvikling av to databasar for kosmetikk. I den eine basen, Cosmetic Products Notification Portal (CPNP), blir ulike former for informasjon om kosmetiske produkt som vert selde på EØS-marknaden, registrert. I den andre basen, CosIng, blir ingrediensar i kosmetiske produkt registrerte. Noreg har tilgang til og brukar begge basane.

Alle desse aktivitetane vert førte vidare under Forbrukarprogrammet 2014–2020.

For Forbrukarprogrammet 2014–2020 er hovudregelen at tilskot til samarbeidsaktivitetar mellom Kommisjonen og medlemsstatane ikkje skal overstige 50 %. Det blir opna for finansiering med opptil 70 % for prosjekt som har «eksepsjonell nytteverdi», og for enkelte av dei nasjonale organa som skal vere del av det europeiske nettverket for europeiske forbrukarsenter. Organ på europeisk nivå som skal koordinere handheving av produkttryggleiksregulverket, kan få støtte med opptil 95 %.

Det skal framleis utarbeidast årlege arbeidsprogram. Desse inneheld særlege prioriteringar av tiltaksføre mål, fordeling av det årlege budsjettet på ulike typar tiltak, tidsplan for utlysing av midlar, framlegg til fellestiltak mellom Kommisjonen og medlemsstatane, kriterium for å søkje om midlar, og ramme for den årlege tildelinga av midlar. Den rådgevande komiteen som er knytt til programmet, skal handsame og uttale seg om arbeidsprogrammet og dei ulike framlegga som ligg i dette.

Noreg vil delta i komiteen med dei same rettane og pliktene som medlemsstatane, bortsett frå røysteretten.

3 Nærmare om Forbrukarprogrammet 2014–2020

Føremålet med Forbrukarprogrammet er å sikre eit høgt nivå på forbrukarvernet, å styrkje forbrukarane og å setje dei i sentrum av den indre marknaden. Dette skal skje innanfor rammeverket for ein heilskapleg strategi for smart, berekraftig og inkluderande vekst. Programmet vil gjere dette ved å medverke til å verne om helsa, tryggleiken og dei juridiske og økonomiske interessene til forbrukarane. Det vil også medverke til å fremje den retten forbrukarane har til informasjon, utdanning og kunnskap og til å organisere seg for å ta hand om interessene sine. Programmet skal også støtte integreringa av forbrukarinteressene på andre politikkområde.

Programmet vil utfylle, støtte og følgje med på politikken til medlemsstatane på området. Kommisjonen legg vekt på å føre vidare arbeidet som ligg i programmet for 2007–2013.

Det nye programmet har følgjande fire hovudmål:

1. Tryggleik: Konsolidere og styrkje produkttryggleiken gjennom effektiv overvaking av marknaden.

Dette vil særleg bli målt gjennom aktiviteten til og effektiviteten av EU-systemet for snøgg varslingsom farlege produkt (RAPEX).

2. Forbrukarinformasjon og -utdanning og støtte til forbrukarorganisasjonar: Å betre kunnskapane til forbrukarane og deira informasjon om og kjennskap til rettar, og å utvikle ein kunnskapsbase for forbrukarpolitikken og gje støtte til forbrukarorganisasjonar. Det skal takast særleg omsyn til sårbare forbrukarar.

3. Rettar og oppfyljing av rettar: Å utvikle og konsolidere rettane til forbrukarane, særleg gjennom eit smart regelverk og betre tilgang til enkel, effektiv, snøgg og rimeleg løysing av tvistar, medrekna alternativ tvisteløysing.

Dette vil særleg bli målt ved tilgangen til alternativ tvisteløysing for å få løyst grensekryssande tvistar, ved aktiviteten i det felles-europeiske systemet for løysing av tvistar over nettet og ved prosentdelen av forbrukarar som gjer noko for å få løyst problema sine.

4. Handheving: Støtte handhevinga av forbrukarrettar ved å styrkje samarbeidet mellom nasjonale handhevingsorgan og ved å støtte informasjon til forbrukarane.

Dette vil særleg bli målt ved nivået på informasjonsflyten og effektiviteten i det europeiske nettverket for samarbeid om hand-

Samtykke til deltaking i ei avgjerd i EØS-komiteen om innlemming i EØS-avtala av forordning (EU) nr. 254/2014 om eit fleirårig forbrukarprogram for 2014–2020 (Forbrukarprogrammet 2014–2020)

heving av forbrukarregelverk, aktiviteten til dei europeiske forbrukarsentra og etter kor godt sentra er kjende av forbrukarane.

Vedlegg II til europaparlaments- og rådsforordninga inneheld indikatorar for å måle om måla blir nådde. Kommisjonen skal innan 30. september 2017 utarbeide ein rapport om mellom anna måloppnåing.

Som for det førre programmet skal mykje av det administrative og operative arbeidet setjast ut til ei eiga avdeling i EU-byrået for helse og forbrukarar, som vert leidd av Kommisjonen (Executive Agency for Health and Consumers).

Midlane under programmet skal etter artikkel 4 i forordninga nyttast til å finansiere verksemd på følgjande område:

Tryggleik:

- Vitskapeleg rådgjeving og risikoevaluering. Koordinering av marknadstilsyn og handheving.
- Vedlikehald og vidareutvikling av kosmetikk-databasar.

Forbrukarinformasjon og -utdanning og støtte til forbrukarorganisasjonar:

- Bygging og utvikling av ein kunnskapsbase som grunnlag for utvikling av politikk, smart og målretta regulering og integrering av forbrukarinteressene på andre politikkområde.
- Økonomisk støtte til europeiske paraplyorganisasjonar for forbrukarinteresser og anna støtte til nasjonale og regionale forbrukarorganisasjonar.
- Styrkje klarleiken i forbrukarmarknaden og informasjonen til forbrukarane, sikre at forbrukarane har samanliknbar, påliteleg og lett tilgjengeleg informasjon, slik at dei kan samanlikne ikkje berre prisar, men òg kvalitet og om produkta er berekraftige.
- Styrkje forbrukarutdanning og -kunnskap som livslang læring, med særleg vekt på sårbare forbrukarar.

Rettar og oppfylling av rettar:

- Førebuing av nytt regelverk, overvaking av medlemsstatane si gjennomføring av regelverket og etterfølgjande evaluering av gjeldande regelverk. Fremjing av samregulering og sjølvregulering og kva slags effekt det har på forbrukarmarknadene.

- Tilrettelegging for alternativ tvisteløysing for forbrukarar. Dette omfattar eit felleseuropeisk system for tvisteløysing over Internett og samarbeid mellom nasjonale tvisteløysingsorgan. Det skal takast særskilt omsyn til tiltak for sårbare forbrukarar. Tiltaka omfattar òg overvaking av effektiviteten av systema, utvikling av IT-verktøy og utveksling av praksis.

Handheving:

- Koordinering av overvaking og handheving innanfor ramma av det felleseuropeiske samarbeidet (CPC-nettverket).
- Økonomisk støtte til felleseuropeiske tiltak for oppfylling av forbrukarrettar, gjennom samarbeid i nettverk mellom offentlege eller ideelle organ som gjev råd og hjelp til forbrukarane slik at dei kan få tilgang til tvisteløysing (European Consumer Centres Network).

Ei meir detaljert oversikt finst i vedlegg I til forordninga.

Programmet har eit budsjett på totalt 188 829 000 euro for heile sjuårsperioden. Den årlege ramma startar på 24 053 000 euro i 2014 og stig til 30 082 000 euro i 2020.

I Kommisjonen sitt framlegg til arbeidsprogram for 2014 er det planlagt brukt 22,1 millionar euro, medrekna 600 000 frå EØS/EFTA-statane. Av desse vil 9 950 000 vere tilskot og 11,4 millionar offentlege innkjøp.

Etter framlegget skal midlane fordelast slik på dei ulike hovudmåla:

- Tryggleik: ca. 4 millionar euro
- Informasjon, kunnskap og utdanning: ca. 8,2 millionar euro
- Rettar og oppfylling av rettar: ca. 2,6 millionar euro
- Handheving: ca. 7,3 millionar euro

4 Konstitusjonelle tilhøve

Fordi den norske deltakinga inneber økonomiske utgifter som skal finansierast over fleire år, må Stortinget gje samtykke til deltakinga i avgjerda i EØS-komiteen, jf. § 26 andre leddet i Grunnlova.

For å hindre at Noreg seinkar iverksetjinga av avgjerda, og for å gjere det mogleg for EØS/EFTA-statane formelt å delta i ordninga så snøgt som råd i 2014, ber Regjeringa om at Stortinget gjev sitt samtykke før avgjerda i EØS-komiteen blir teken. Det vil dermed ikkje vere nødvendig

Samtykke til deltaking i ei avgjerd i EØS-komiteen om innlemming i EØS-avtala av forordning (EU) nr. 254/2014 om eit fleirårig forbrukarprogram for 2014–2020 (Forbrukarprogrammet 2014–2020)

for Noreg å ta atterhald om konstitusjonelle prosedyrar ved avgjerda i EØS-komiteen.

Det er ikkje venta at det vil kome endringar i utkastet til avgjerd i EØS-komiteen. Dersom den endelege avgjerda ikkje i det alt vesentlege er i samsvar med utkastet som er lagt fram i denne proposisjonen, vil saka bli lagt fram for Stortinget på nytt.

5 Avgjerda i EØS-komiteen

EØS-komiteen tek sikte på å vedta ei endring av EØS-avtala, protokoll 31 om samarbeid på særlege område utanfor dei fire fridomane, slik at avtala omfattar Forbrukarprogrammet 2014–2020 i samsvar med dei prosedyrane som følgjer av artikkel 86 og 98 i avtala. Avgjerda vil innehalde ei innleiing og tre artiklar. I innleiinga blir det vist til EØS-avtala, og spesielt til artikkel 86 og 98, som gjer det mogleg å endre vedlegg til avtala gjennom avgjerd i EØS-komiteen.

Artikkel 1 slår fast at europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 254/2014 av 26. februar 2014 om eit fleirårig forbrukarprogram for 2014–2020 skal innlemmast i protokoll 31 artikkel 6 som nytt nr. 3b, at EFTA-statane skal bidra til finansieringa og delta fullt ut i komitear og andre organ som er knytte til handsaminga eller utviklinga av aktivitetane, og at Liechtenstein er unnateke frå å delta i og bidra med finansiering av dette programmet.

I *artikkel 2* er det fastsett at avgjerda tek til å gjelde dagen etter at EØS-komiteen har motteke meldingar om at alle forfatningsrettslege krav for å godkjenne avgjerda er oppfylte i samsvar med artikkel 103 nr. 1 i avtala. Avgjerda skal gjelde frå 1. januar 2014.

Artikkel 3 slår fast at avgjerda i EØS-komiteen skal kunngjerast i EØS-delen av og EØS-tillegget til «*Tidend for Den europeiske unionen*».

6 Administrative og økonomiske konsekvensar

Avgjerda i EØS-komiteen om å delta i programmet vil innebere ei plikt for Noreg til å bidra til finansiering av programmet.

Det tredje forbrukarprogrammet (2007–2013) hadde ei total ramme på 156,8 millionar euro, som svarer til ei gjennomsnittleg årleg ramme på ca. 22 millionar euro.

Ramma til det nye (fjerde) forbrukarprogrammet (2014–2020) er på 188 829 000 euro, som svarer til eit snitt på 26 975 000 euro per år fordelt på

sju år. Den årlege ramma startar på 24 053 000 euro i 2014 og stig til 30 082 000 euro i 2020.

Programkontingenten for EØS/EFTA-statane vil venteleg bli 5 665 000 euro over sju år. Berre Noreg og Island vil delta i programmet. Noreg sin del av delen til EØS/EFTA-statane er på om lag 96 %. Den årlege kontingenten vil svinge med valutakursen og dei årlege budsjettavgjerdene til EU. Etter ein eurokurs på 8,6 og den fordelingsnøkkelen som gjeld i dag, vil den norske deltakinga i programmet koste 6 037 200 kroner i 2014, stigande til 7 559 400 kroner i 2020. I tillegg kjem utgiftene til ein nasjonal ekspert som Noreg vil bidra med.

Utgiftene til norsk deltaking i forbrukarprogrammet og den nasjonale eksperten på fagområde som er knytte til programmet, vil bli dekte innanfor rammene av budsjettet til Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, kap. 865 post 79 og kap. 800 post 21. I Regjeringa sitt framlegg til statsbudsjettet for 2014 er det teke høgde for utgiftene til deltaking i forbrukarprogrammet og til ein nasjonal ekspert, jf. Prop. 1 S (2013–2014).

Gjennomføring av forordninga vil ikkje føre til endringar i norske lover eller føresegnar.

7 Vurdering og tilråding

Utviklinga på forbrukarområdet går i retning av ei stadig større internasjonalisering. Norske forbrukarar er aktive i den europeiske marknaden, både gjennom reiser og netthandel. For norske næringsdrivande er den europeiske marknaden svært viktig. Viktige delar av det norske forbrukarregelverket er basert på EU-reglar. Det er i norsk interesse å medverke til utviklinga av internasjonalt og europeisk samarbeid.

Frå norsk side har ein teke aktivt del under forbrukarprogrammet 2007–2013, og knytt norske fagmiljø som Forbrukarombodet, Forbrukarrådet og Statens Institutt for Forbruksforskning til EU sitt arbeid. Deltakinga til Forbrukarombodet i EU-nettverket for handheving av forbrukarregelverk (CPC) er eit døme. Eit anna døme er Forbruker Europa, som er det norske kontoret i ECC-Net (dei europeiske forbrukarsentra). Det blir samfinansiert av Noreg og Kommisjonen.

Deltaking i felles marknadstilsynsaksjonar i EØS-marknaden gjev norske produkttryggleiksorgan høve til å vere med å utvikle beste tilsynspraksis. I tillegg får norske organ tilgang til testresultat for langt fleire produkt enn dei sjølve har høve til å kontrollere. Fellestilsyn medverkar

Samtykke til deltaking i ei avgjerd i EØS-komiteen om innlemming i EØS-avtala av forordning (EU) nr. 254/2014 om eit fleirårig forbrukarprogram for 2014–2020 (Forbrukarprogrammet 2014–2020)

øg til lik tolking og handheving av produkttryggleiksregelverket, som igjen medverkar til forbrukartillit og like konkurransevilkår for aktørane på marknaden. Til dømes har Direktoratet for samfunnstryggleik og beredskap gode røynsler med deltaking i fellesaksjonar under forbrukarprogrammet for perioden 2007–2013.

Dei to databasane for kosmetikk vert nytta jamleg av Mattilsynet, og er viktige i samanheng med tilsynet som vert utført på kosmetiske produkt i Noreg.

Deltakinga i det gjeldande programmet er utan tvil ein positiv og viktig del av den norske forbrukarpolitikken. Denne gjev, gjennom sine aktivitetar, høve til å påverke regelverk og tiltak, i tillegg til god informasjon. Deltaking i tiltak som handhevingsnettverket (Forbrukarombodet) og ECC-nettverket (Forbrukar Europa) fører til eit betre vern for norske forbrukarar. Ved at norske marknadstilhøve inngår i studiar av marknader og forbrukarproblem, vil norske forhold vere ein del

av kunnskapsgrunnlaget når forbrukarpolitikken til EU skal utformast.

Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet tilrår at Noreg deltek i ei avgjerd i EØS-komiteen om innlemming i EØS-avtala av forordning (EU) nr. 254/2014 om Forbrukarprogrammet 2014–2020. Utanriksdepartementet sluttar seg til dette.

Utanriksdepartementet

t i l r å r :

At Dykkar Majestet godkjenner og skriv under eit framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til deltaking i ei avgjerd i EØS-komiteen om innlemming i EØS-avtala av forordning (EU) nr. 254/2014 om eit fleirårig forbrukarprogram for 2014–2020 (Forbrukarprogrammet 2014–2020).

Vi **HARALD**, Noregs Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjere vedtak om samtykke til deltaking i ei avgjerd i EØS-komiteen om innlemming i EØS-avtala av forordning (EU) nr. 254/2014 om eit fleirårig forbrukarprogram for 2014–2020 (Forbrukarprogrammet 2014–2020) i samsvar med eit vedlagt forslag.

Samtykke til deltaking i ei avgjerd i EØS-komiteen om innlemming i EØS-avtala av forordning (EU) nr. 254/2014 om eit fleirårig forbrukarprogram for 2014–2020 (Forbrukarprogrammet 2014–2020)

Forslag

til vedtak om samtykke til deltaking i ei avgjerd i EØS-komiteen om innlemming i EØS-avtala av forordning (EU) nr. 254/2014 om eit fleirårig forbrukarprogram for 2014–2020 (Forbrukarprogrammet 2014–2020)

I

Stortinget gjev samtykke til deltaking i ei avgjerd i EØS-komiteen om innlemming i EØS-avtala av forordning (EU) nr. 254/2014 om eit fleirårig forbrukarprogram for 2014–2020 (Forbrukarprogrammet 2014–2020).

Vedlegg 1

Avgjerd i EØS-komiteen nr. [...] / [...] av [...] om endring av protokoll 31 til EØS-avtala om samarbeid på særlege område utanfor dei fire fridommene

EØS-KOMITEEN HAR –

med tilvising til avtala om Det europeiske økonomiske samarbeidsområdet, heretter kalla «EØS-avtala», særleg artikkel 86 og 98, og på følgjande bakgrunn:

- 1) Samarbeidet mellom partane i EØS-avtala bør utvidast til å omfatte europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 254/2014 av [...] 2014 om eit fleirårig forbrukarprogram for 2014–2020, og om oppheving av avgjerd nr. 1926/2006/EF⁽¹⁾.
- 2) Protokoll 31 til EØS-avtala bør difor endrast for å gjere eit slikt utvida samarbeid mogeleg frå 1. januar 2014 –

heving av avgjerd nr. 1926/2006/EF (EUT L [...] av [...] 2014, s. [...]).

Liechtenstein skal være unntatt fra å delta i og bidra finansielt til programmet.»

2. Teksta i nr. 4 skal lyde:
3. Teksta i nr. 5 skal lyde:

«EFTA-statene skal fra den dagen samarbeidet om virksomheten nevnt i nr. 3, 3a og 3b innledes, delta fullt ut i de EF-komiteer og øvrige organer som bistår Kommisjonen i å forvalte eller utvikle denne virksomheten.»

TEKE DENNE AVGJERDA:

Artikkel 1

I artikkel 6 i protokoll 31 til EØS-avtala vert det gjort følgjande endringar:

1. Etter nr. 3a skal nytt nr. 3b lyde:

«3b.EFTA-statene skal med virkning fra 1. januar 2014 delta i følgende program:

- **3[...] R [...]:** Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. [...] / 2014 av 11. februar 2014 om eit fleirårig forbrukarprogram for 2014–2020, og om opp-

Artikkel 2

Denne avgjerda tek til å gjelde dagen etter at EØS-komiteen har motteke alle meldingar etter artikkel 103 nr. 1² i EØS-avtala.

Den skal nyttast frå 1. januar 2014.

Artikkel 3

Denne avgjerda skal kunngjerast i EØS-avdelinga av og EØS-tillegget til Tidend for den europeiske unionen.

Utferda i Brussel, [...]
For EØS-komiteen
[...]

¹ Enno ikkje kunngjort.

² [Ingen forfatningsrettslege krav oppgjevne.] [Forfatningsrettslege krav oppgjevne.]

Vedlegg 2**Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 254/2014 af 26. februar 2014 om et flerårigt forbrugerprogram for årene 2014-2020 og om ophævelse af afgørelse nr. 1926/2006/EF**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 169, under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure³, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010 med titlen «EUROPA 2020 — En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst» («Europa 2020») kræver, at borgerne skal have mulighed for fuldt ud at deltage i det indre marked, hvilket gør det nødvendigt at styrke deres mulighed for og tillid til at købe varer og tjenesteydelser over grænserne, navnlig over nettet.
- (2) Unionen bidrager til at sikre et højt niveau for forbrugerbeskyttelse og til at sætte forbrugerne i centrum for det indre marked ved at støtte og supplere medlemsstaternes politikker gennem bestræbelser på at sikre, at EU-borgerne fuldt ud kan udnytte fordelene ved det indre marked, og at deres sikkerhed og juridiske og økonomiske interesser i den forbindelse nyder passende beskyttelse gennem konkrete aktioner.
- (3) Det flerårige forbrugerprogram for årene 2014-2020 («programmet») bør bidrage til at sikre et højt niveau for forbrugerbeskyt-

telse og fuldt ud støtte målene i Europa 2020 med hensyn til vækst og konkurrencedygtighed ved at integrere specifikke betænkkeligheder identificeret i Europa 2020 vedrørende en digital dagsorden for Europa med henblik på at sikre, at digitalisering faktisk fører til øget forbrugervelfærd. Det bør ligeledes sikre bæredygtig vækst og udvikling hen imod mere bæredygtige forbrugsmønstre, social inklusion, idet der tages hensyn til de specifikke forhold for sårbare forbrugere og behovene hos en aldrende befolkning, samt intelligent lovgivning bl.a. baseret på overvågning af forbrugermarkeder som hjælp til udformning af intelligent og målrettet lovgivning.

- (4) I Kommissionens meddelelse af 22. maj 2012 med titlen «En europæisk forbrugerdagsorden – Øget tillid og vækst» («forbrugerdagsordenen») fastlægges de strategiske rammer for EU-forbrugerpolitik i de kommende år, hvor forbrugernes interesser støttes i alle Unionens politikker. Formålet med denne forbrugerdagsorden er at indføre en strategi, ifølge hvilken den politiske indsats effektivt kan støtte forbrugerne gennem hele livet ved at sikre udbydelser af sikre varer og tjenesteydelser, oplyse og uddanne dem, støtte de organer, der repræsenterer dem, styrke deres rettigheder, ved at give dem adgang til retssystemet og klagemuligheder samt ved at sikre, at forbrugerlovgivningen håndhæves.
- (5) Den seneste økonomiske krise har påvist en række mangler og uoverensstemmelser i forbindelse med det indre marked, som har haft negative konsekvenser for forbrugernes og borgernes tillid. Selv om det er nødvendigt at anerkende de stramme budgetmæssige rammer, inden for hvilke Unio-

¹ EUT C 181 af 21.6.2012, s. 89.

² EUT C 225 af 27.7.2012, s. 217.

³ Europa-Parlamentets holdning af 14.1.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 11.2.2014.

nen i øjeblikket udøver sin virksomhed, bør Unionen dog stille tilstrækkelige finansielle midler til rådighed til, at programmets mål kan nås, og bør derfor støtte Europa 2020.

- (6) Det er af afgørende betydning for gennemførelsen af det indre marked at fjerne de tilbageværende uberettigede eller uforholdsmæssige hindringer for et velfungerende indre marked og forbedre borgernes tillid og tiltro til systemet, navnlig i forbindelse med grænseoverskridende køb. Unionen bør stræbe efter at skabe hensigtsmæssige markedsvilkår ved at give forbrugerne tilstrækkelige værktøjer, oplysninger og kompetencer, så de kan træffe velovervejede og informerede beslutninger, og ved at gøre forbrugerne mere bevidste.
- (7) I denne forordning tages der højde for de økonomiske, sociale og tekniske omstændigheder og de ledsagende nye udfordringer. Med de aktioner, der modtager støtte i henhold til dette program, tilsigtes det navnlig at tage fat om de problemer, der er forbundet med globaliseringen, digitaliseringen, de stadig mere komplekse beslutninger, som forbrugerne må træffe, behovet for udvikling hen imod mere bæredygtige forbrugsmønstre, en aldrende befolkning, social udstødelse og spørgsmålet om sårbare forbrugere. Der lægges stor vægt på at integrere forbrugerinteresser i alle EU-politikker i overensstemmelse med artikel 12 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Koordinationen med andre EU-politikker og -programmer er et vigtigt led i at sikre, at der i forbindelse med andre politikker tages behørigt hensyn til forbrugerinteresser. For at fremme synergi og undgå dobbeltarbejde bør andre EU-fonde og -programmer åbne mulighed for at yde finansiell støtte til at integrere forbrugerinteresser i deres respektive områder.
- (8) Programmet bør sikre et højt beskyttelsesniveau for alle forbrugere og lægge særlig vægt på sårbare forbrugere med henblik på at tage hensyn til deres specifikke behov og styrke deres kapacitet som krævet i Europa-Parlamentets beslutning af 22. maj 2012 om en strategi til styrkelse af sårbare forbrugeres rettigheder⁴. Navnlig bør programmet sikre, at sårbare forbrugere har adgang til information om varer og tjenes-

ter, så de har lige muligheder for at træffe frie og informerede valg, især da sårbare forbrugere kan have svært ved at få adgang til og forstå forbrugeroplysninger og derfor risikerer at blive vildledt.

- (9) Programmet bør især tage hensyn til børn, bl.a. gennem et samarbejde med berørte parter for at sikre, at de forpligter sig til at anvende ansvarlige reklamer henvendt til mindreårige, og navnlig til at bekæmpe vildledende onlinereklamer.
- (10) Der bør fastlægges aktioner i programmet, som skal danne en EU-ramme for deres finansiering. I overensstemmelse med artikel 54 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012⁵ skal denne forordning udgøre retsgrundlaget for disse aktioner og for gennemførelsen af programmet. Denne forordning bygger på og viderefører de aktioner, der modtager støtte under Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1926/2006/EF⁶.
- (11) Det er vigtigt at styrke forbrugerbeskyttelsen. For at nå dette generelle mål bør der fastsættes specifikke målsætninger for sikkerhed, forbrugeroplysning og uddannelse, støtte til forbrugerorganisationer på EU-plan, rettigheder og klageadgang samt håndhævelse med hensyn til forbrugerrettigheder. Værdien og indvirkningen af de foranstaltninger, der iværksættes inden for rammerne af programmet, bør regelmæssigt overvåges og evalueres for at fremme en mere intelligent udformning af politikken i forbrugernes interesse. Med henblik på at evaluere forbrugerpolitikken og navnlig de præcise indvirkninger af de trufne foranstaltninger bør der udarbejdes indikatorer, hvis værdi imidlertid bør betragtes i en bredere sammenhæng.
- (12) Det er vigtigt at øge forbrugernes tillid. For at nå dette mål er det nødvendigt at styrke indsatsområdet, bl.a. gennem passende finansiell støtte til forbrugerorganisationer på EU-plan og europæiske forbrugercentre, under hensyntagen til deres vigtige rolle

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1926/2006/EF af 18. december 2006 om oprettelse af et EF-handlingsprogram inden for forbrugerpolitik (2007-2013) (EUT L 404 af 30.12.2006, s. 39).

⁴ EUT C 264 E af 13.9.2013, s. 11.

- med hensyn til at formidle oplysninger og yde bistand til forbrugerne om deres rettigheder, støtte forbrugerne i tvister om forbrugerspørgsmål, navnlig for så vidt angår adgang til passende tvistbilæggelsesordninger, og fremme forbrugernes interesser i forbindelse med det indre markeds hensigtsmæssige funktion. Disse organisationer og centre bør have kapacitet til at forbedre forbrugerbeskyttelsen og -tilliden gennem konkrete tiltag og skræddersyet bistand, oplysning og uddannelse.
- (13) Det er nødvendigt at fastsætte de støtteberettigede aktioner, hvormed disse målsætninger skal nås.
- (14) Det er nødvendigt at definere, hvilke kategorier af potentielle støttemodtagere der kan få tilskud.
- (15) Der anføres i denne forordning et finansielt referencegrundlag for programmet som omhandlet i punkt 17 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning⁷, uden at dette berører Europa-Parlamentets og Rådets budgetmæssige beføjelser i henhold til TEUF.
- (16) I tråd med principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning, gennemsigtighed og fleksibilitet i gennemførelsen af programmet bør det kun være tilladt at videreføre forvaltningsorganet, hvis alle kravene i Rådets forordning (EF) nr. 58/2003⁸ er opfyldt.
- (17) Unionens og medlemsstaternes udgifter inden for forbrugersikkerhed, uddannelse, rettigheder og håndhævelse bør koordineres bedre med henblik på at sikre komplementaritet, større effektivitet og synlighed samt at opnå bedre budgetmæssige synergier.
- (18) Aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde indeholder bestemmelser om samarbejde inden for forbrugerbeskyttelse mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og de lande i Den Europæiske Frihandelssammenslutning, der deltager i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, på den anden side. Andre lande bør også kunne deltage i programmet, herunder især Unionens nabolande og lande, der har ansøgt om EU-medlemskab, kandidatlande og tiltrædende lande.
- (19) Man bør i forbindelse med programmets gennemførelse og i betragtning af globaliseringen af produktionskæden og markedernes stadigt større indbyrdes afhængighed forsøge at fremme samarbejdet med tredjelande, der ikke deltager i programmet, idet der tages hensyn til relevante aftaler mellem disse tredjelande og EU.
- (20) Beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF bør delegeres til Kommissionen for så vidt angår tilpasningen af de indikatorer, der er fastsat i bilag II, for at tage højde for ændringer af den lovgivningsmæssige ramme inden for forbrugerbeskyttelse og for så vidt angår en ændring af bilag I ved at fjerne specifikke foranstaltninger for at tage højde for resultaterne af en evalueringsrapport fra Kommissionen. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af de relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (21) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med hensyn til vedtagelsen af de årlige arbejdsprogrammer. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁹. Da programmet ikke opstiller kriterier for produkternes sikkerhed, men har til formål at yde økonomisk støtte til redskaber til gennemførelsen af produktsikkerhedspolitik, og da det kun drejer sig om et ret lille beløb, er det hensigtsmæssigt at anvende rådgivningsproceduren.

⁷ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

⁸ Rådets forordning (EF) nr. 58/2003 af 19. december 2002 om vedtægterne for de forvaltningsorganer, der skal administrere opgaver i forbindelse med EF-programmer (EFT L 11 af 16.1.2003, s. 1).

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

Samtykke til deltagelse i ei avgjørelse i EØS-komiteen om innlemming i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 254/2014 om et flerårig forbrukerprogram for 2014–2020 (Forbrukerprogrammet 2014–2020)

- (22) Unionens finansielle interesser bør beskyttes ved hjelp av forholdsmessige foranstaltninger under hele udgiftsøklussen, herunder ved forebyggelse, avsløring og efterforskning av uregelmessigheter, indrivelse av midler, der er gått tapt, udbetalt uretmessig eller anvendt forkert, og etter omstendighetene med administrative og økonomiske sanksjoner i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.
- (23) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad oppfylles av medlemsstatene på grunn av de berørte områders grænseoverskridende karakter men kan på grunn av Unionens større handleevne bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedta foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikkel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikkel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (24) Afgørelse nr. 1926/2006/EF bør ophæves.
- (25) Der bør sikres en gnidningsløs overgang uden afbrydelse mellem EF-handlingsprogrammet inden for forbrugerpolitik (2007-2013) fastsat ved afgørelse nr. 1926/2006/EF og nærværende program, navnlig hvad angår videreførelse af flerårige foranstaltninger og evalueringen af resultaterne af det forrige program og af de områder, der kræver større opmærksomhed. Det er endvidere hensigtsmæssigt at tilpasse nærværende programs gyldighedsperiode til varigheden af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020, som er fastlagt i Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013¹⁰. Nærværende program bør derfor finde anvendelse fra den 1. januar 2014. Fra den 1. januar 2021 bør bevillingerne til teknisk og administrativ bistand i givet fald dække de udgifter, der vedrører forvaltningen af de aktioner, der ikke er afsluttet ultimo 2020 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Flerårigt forbrugerprogram

Med denne forordning oprettes et flerårigt forbrugerprogram for perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020 («programmet»).

Artikel 2

Overordnet målsætning

Den overordnede målsætning med programmet er at sikre et højt niveau for forbrugerbeskyttelse, at give forbrugerne indflydelse og at sætte dem i centrum for det indre marked inden for rammerne af en overordnet strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. Programmet tilsigter at opnå dette ved at bidrage til beskyttelse af forbrugernes sundhed, sikkerhed og juridiske og økonomiske interesser samt til fremme af deres ret til information, uddannelse og til at organisere sig med henblik på at beskytte deres interesser og til støtte for integrationen af forbrugerinteresser i andre politikområder. Programmet supplerer, støtter og overvåger medlemsstaternes politikker.

Artikel 3

Specifikke målsætninger og indikatorer

1. Den overordnede målsætning i artikel 2 skal følges gennem følgende specifikke målsætninger:
 - a) Målsætning I — Sikkerhed: at styrke og øge produktsikkerheden gennem effektiv markedsovervågning i hele Unionen.

Denne målsætning bliver især vurderet gennem aktiviteten og effektiviteten i EU-systemet for hurtig varsling for farlige forbrugsgoder (RAPEX).
 - b) Målsætning II — Forbrugeroplysning og -uddannelse samt støtte til forbrugerorganisationer: at give forbrugerne bedre uddannelse, information og større bevidsthed om deres rettigheder, at udvikle evidensgrundlaget for forbrugerpolitik og støtte forbrugerorganisationer, idet der herunder tages hensyn til sårbare forbrugeres specifikke behov.
 - c) Målsætning III — Rettigheder og klageadgang: at udvikle og styrke forbrugernes rettigheder, særlig gennem intelligent lovgivning og ved at forbedre adgangen til enkle, effektive, hurtige og billige klagemuligheder, herunder til alternative tvistbilæggelsesordninger.

¹⁰ Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884).

Denne målsætning bliver især vurderet gennem anvendelse af alternativ tvistbilæggelse til løsning af grænseoverskridende tvister og gennem aktiviteten i en EU-dækkende onlinetvistbilæggesordning samt gennem procentdelen af forbrugere, der skrider til handling som reaktion på et opstået problem.

- d) Målsætning IV — Håndhævelse: at fremme håndhævelsen af forbrugernes rettigheder ved at styrke samarbejdet mellem de nationale håndhævende myndigheder og ved at støtte forbrugerne med rådgivning.

Denne målsætning bliver især vurderet gennem informationsstrømmen og effektiviteten af samarbejdet inden for netværket for forbrugerbeskyttelsessamarbejde, aktiviteten i de europæiske forbrugercentre, og i hvilket omfang forbrugerne kender til dem.

Forbrugeroplysning og -deltagelse af høj kvalitet er en tværsektoriell prioritet og bør derfor så vidt muligt udtrykkeligt medtages i alle de sektorbestemte målsætninger og foranstaltninger, der finansieres under programmet.

2. En beskrivelse af indikatorerne er fastsat i bilag II.
3. Kommissionen tillægges beføjelse til efter artikel 15 at vedtage delegerede retsakter for at tilpasse de indikatorer, der er fastsat i bilag II.

Artikel 4

Støtteberettigede aktioner

De specifikke målsætninger i artikel 3 skal nås ved hjælp af de støtteberettigede aktioner, der er opstillet i følgende liste:

- a) under målsætning I — Sikkerhed:
 - 1) videnskabelig rådgivning og risikoanalyse, der vedrører forbrugernes sundhed og sikkerhed med hensyn til nonfoodprodukter og tjenesteydelser, herunder støtte til de opgaver, der påhviler de uafhængige videnskabelige komitéer, som er oprettet ved Kommissionens afgørelse 2008/721/EF¹¹
 - 2) koordinering af markedsovervågnings- og håndhævelsesaktioner vedrørende produktsikkerhed i henhold til Europa-Parla-

mentets og Rådets direktiv 2001/95/EF¹² og aktioner til forbedring af sikkerheden af forbrugertjenester

- 3) vedligeholdelse og yderligere udvikling af kosmetikdatabaser
- b) under målsætning II — Forbrugeroplysning og -uddannelse samt støtte til forbrugerorganisationer:
 - 4) opbygning af og forbedring af adgangen til evidensgrundlaget for politikformuleringen på områder, der berører forbrugerne, for udformningen af intelligent og målrettet lovgivning og for identificeringen af eventuelle markedssvigt eller ændrede forbrugerbehov, der kan danne et grundlag for udviklingen af forbrugerpolitikken, for identifikation af de områder, som er mest problematiske for forbrugerne, og for integrationen af forbrugernes interesser i andre EU-politikker
 - 5) støtte gennem finansiering af forbrugerorganisationer på EU-plan og gennem kapacitetsopbygning for forbrugerorganisationer på EU-plan og på nationalt og regionalt plan til øget gennemsigtighed og udveksling af bedste praksis og erfaring
 - 6) forbedret gennemsigtighed på forbrugermarkederne og i forbrugeroplysningen for at sikre, at forbrugerne har let adgang til sammenlignelige og pålidelige oplysninger, også på tværs af grænserne, således at forbrugerne ikke alene kan sammenligne priser på varer og tjenesteydelser, men også deres kvalitet og bæredygtighed
 - 7) bedre forbrugeruddannelse gennem hele livet, med særlig fokus på sårbare forbrugere
- c) under målsætning III — Rettigheder og klageadgang:
 - 8) Kommissionens udarbejdelse af forbrugerbeskyttelseslovgivning og andre former for regulering til overvågning af medlemsstaternes gennemførelse af den og den efterfølgende vurdering af dens virkning og fremme af sam- og selvregulerende initiativer samt overvågning af disse initiativers reelle virkninger på forbrugermarkederne
 - 9) lettere adgang til tvistbilæggesordninger for forbrugerne, navnlig til alternative tvistbilæggesordninger, herunder et EU-dækkende onlinesystem og et netværk af

¹¹ Kommissionens afgørelse 2008/721/EF af 5. august 2008 om oprettelse af en rådgivningsstruktur bestående af videnskabelige komitéer og eksperter inden for forbruger-sikkerhed, folkesundhed og miljø og om ophævelse af afgørelse 2004/210/EF (EUT L 241 af 10.9.2008, s. 21).

¹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF af 3. december 2001 om produktsikkerhed i almindelighed (EFT L 11 af 15.1.2002, s. 4).

Samtykke til deltaging i ei avgjerd i EØS-komiteen om innlemming i EØS-avtala av forordning (EU) nr. 254/2014 om eit fleirårig forbrukarprogram for 2014–2020 (Forbrukarprogrammet 2014–2020)

- nationale instanser for alternativ tvistbilægelse, med særlig fokus på passende foranstaltninger til sikring af sårbare forbrugeres behov og rettigheder og overvågning af, hvorledes tvistbilægelsesordninger fungerer, og om de er effektive for forbrugerne, herunder gennem udvikling og vedligeholdelse af relevante it-værktøjer samt udveksling af eksisterende bedste praksis og erfaringer i medlemsstaterne
- d) under målsætning IV — Håndhævelse:
- 10) koordinering af overvågnings- og håndhævelsesaktioner i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004¹³
- 11) finansiel støtte til fælles aktioner med offentlige organer eller nonprofitorganisationer, som indgår i EU-netværk, der informerer forbrugerne og bistår dem med at udøve deres rettigheder og få adgang til passende tvistbilægelse, herunder udenretslige ordninger til onlinetvistbilægelse (Det Europæiske Netværk af Forbrugercentre).

Hvor det er relevant, præciseres de støtteberettigede aktioner i nærværende artikels første stykke yderligere med specifikke aktioner i bilag I.

Artikel 5

Tilskudsberettigede modtagere

1. Tilskud til driften af forbrugerorganisationer på EU-plan kan tildeles europæiske forbrugerorganisationer, som opfylder alle de følgende betingelser:
- a) De er ikkestatslige nonprofitorganisationer, der er uafhængige af industrielle, kommercielle og erhvervsmæssige samt andre interesser, der kan medføre interessekonflikter, og deres primære formål og aktiviteter er at fremme og beskytte forbrugernes sundhed, sikkerhed samt økonomiske og juridiske interesser i Unionen.
- b) De har fået mandat til at repræsentere forbrugernes interesser på EU-plan af organisationer i mindst halvdelen af medlemsstaterne, som efter nationale regler eller praksis repræsenterer forbrugerne, og som opererer på regionalt eller nationalt plan.

2. Tilskud til driften af internationale organer, der fremmer principper og politikker, som bidrager til programmets målsætninger, kan tildeles organisationer, som opfylder alle de følgende betingelser:
- a) De er ikkestatslige nonprofitorganisationer, der er uafhængige af industrielle, kommercielle og erhvervsmæssige samt andre interesser, der kan medføre interessekonflikter, og deres primære formål og aktiviteter er at fremme og beskytte forbrugernes sundhed, sikkerhed samt økonomiske og juridiske interesser.
- b) De udfører alle de følgende aktiviteter: stiller en formel ordning til rådighed, hvor forbrugerrepræsentanter fra Unionen og tredjelande kan bidrage til politiske diskussioner og politikker, arrangerer møder med embedsmænd og lovgivere for at fremme og slå til lyd for forbrugerinteresser over for de offentlige myndigheder, identificerer fælles forbrugeranliggender og -udfordringer, fremmer forbrugersynspunkter i forbindelse med bilaterale forbindelser mellem Unionen og tredjelande, bidrager til udveksling og formidling af ekspertise og viden med relation til forbrugerspørgsmål i Unionen og tredjelande og udarbejder politikanbefalinger.
3. Tilskud til driften af organer på EU-plan, som er oprettet med henblik på koordinering af håndhævelsesaktioner vedrørende produkt-sikkerhed, kan tildeles organer, der er anerkendt til dette formål i medfør af EU-lovgivningen.
4. Aktionstilskud til EU-dækkende organer med henblik på udvikling af adfærdskodekser, bedste praksis og retningslinjer for sammenligning af priser, produktkvalitet og bæredygtighed kan tildeles organer, som opfylder alle de følgende betingelser:
- a) De er ikkestatslige nonprofitorganisationer, der er uafhængige af industrielle, kommercielle og erhvervsmæssige eller andre interesser, der kan medføre interessekonflikter, og blandt deres primære formål og aktiviteter er fremme og beskyttelse af forbrugernes interesser.
- b) De opererer i mindst halvdelen af medlemsstaterne.
5. Tilskud til afholdelse af formandskabets arrangementer vedrørende Unionens forbrugerpolitik kan tildeles nationale myndigheder i den medlemsstat, der har formandskabet for rådssammensætningerne

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 af 27. oktober 2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse (EUT L 364 af 9.12.2004, s. 1).

bortsett fra Udenrigsrådet, eller organer, der er udpeget af den pågældende medlemsstat.

6. Aktionstilskud til forbrugermyndigheder i medlemsstaterne og til de tilsvarende myndigheder i tredjelande kan tildeles myndigheder, der er anmeldt til Kommissionen i henhold til forordning (EF) nr. 2006/2004 eller direktiv 2001/95/EF af en medlemsstat eller et tredjeland, jf. artikel 7 i denne forordning, eller til nonprofitorganisationer, der udtrykkeligt er udpeget af de pågældende myndigheder med henblik herpå.
7. Tilskud til retshåndhævelsespersonale fra medlemsstaterne og fra tredjelande kan tildeles embedsmænd fra myndigheder, der er anmeldt til Kommissionen i henhold til forordning (EF) nr. 2006/2004 og direktiv 2001/95/EF af en medlemsstat eller et tredjeland, jf. artikel 7 i denne forordning.
8. Aktionstilskud kan tildeles et organ udpeget af en medlemsstat eller et tredjeland, jf. artikel 7, som er en nonprofitorganisation udvalgt ved en gennemsigtig procedure eller et offentligt organ. Det udpegede organ skal indgå i et EU-netværk, der informerer forbrugerne og bistår dem med at udøve deres rettigheder og få adgang til passende tvistbilæggelse (Det Europæiske Netværk af Forbrugercentre). Der kan skabes en partnerskabsramme som en langsigtet samarbejds mekanisme mellem Kommissionen og Det Europæiske Netværk af Forbrugercentre og/eller dets organer.
9. Aktionstilskud kan tildeles klageinstanser, der er etableret og driver virksomhed i Unionens medlemsstater og i lande i Den Europæiske Frihandelssammenslutning, som deltager i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, og som er ansvarlige for at indsamle forbrugerklager eller forsøge at finde en løsning på klager, rådgive eller give oplysninger til forbrugerne om klager eller forespørgsler, og som er tredjepart til en klage eller en forespørgsel fra en forbruger om en forhandler. Dette omfatter ikke forbrugerklagemekanismer, der drives af forhandlere, og som behandler forespørgsler og klager direkte med forbrugeren, eller mekanismer, der yder klage tjenester, der drives af eller på vegne af en forhandler.

Artikel 6

Finansieringsramme

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af programmet for perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020 fastsættes til 188 829 000 EUR i løbende priser.
2. De årlige bevillinger godkendes af Europa-Parlamentet og Rådet inden for den flerårige finansielle ramme.

Artikel 7

Tredjelandes deltagelse i programmet

Følgende lande kan deltage i programmet:

- a) landene i Den Europæiske Frihandelssammenslutning, som deltager i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde
- b) tredjelande, særlig tiltrædelses- og kandidatlande samt potentielle ansøgerlande, og lande, der er omfattet af den europæiske naboskabspolitik, i overensstemmelse med de generelle principper og generelle vilkår og betingelser for disse landes deltagelse i EU-programmer, som er fastsat i de respektive rammeaftaler, associeringsrådsafgørelser eller i lignende aftaler.

Artikel 8

Støtteformer og maksimumssatsen for samfinansiering

1. I henhold til forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 kan finansiel støtte fra Unionen tildeles i form af enten tilskud eller offentlige indkøb eller andre interventioner, der er nødvendige for at opnå målene i artikel 2 og 3 i nærværende forordning.
2. Tilskuddene fra Unionen og de højeste satser for disse tilskud fastlægges således:
 - a) tilskud til driften af forbrugerorganisationer på EU-plan, jf. artikel 5, stk. 1, må ikke overstige 50 % af de støtteberettigede udgifter
 - b) tilskud til driften af internationale organer, der fremmer principper og politikker, som bidrager til programmets målsætninger, jf. artikel 5, stk. 2, må ikke overstige 50 % af de støtteberettigede udgifter
 - c) tilskud til driften af organer på EU-plan, som er oprettet med henblik på koordinering af håndhævelsesaktioner vedrørende

produksikkerhet, og som er anerkendt til dette formål i medfør af EU-lovgivningen, jf. artikel 5, stk. 3, må ikke overstige 95 % af de støtteberettigede udgifter

- d) aktionstilskud til EU-dækkende organer til udvikling af adfærdskodekser, bedste praksis og retningslinjer for sammenligning af priser, produktkvalitet og bæredygtighed, jf. artikel 5, stk. 4, må ikke overstige 50 % af de støtteberettigede udgifter
 - e) tilskud til afholdelse af formandskabets arrangementer vedrørende Unionens forbrugerpolitik til nationale myndigheder i den medlemsstat, der har formandskabet for rådssammensætningerne bortset fra Udenrigsrådet, eller til organer, der er udpeget af den pågældende medlemsstat, må ikke overstige 50 % af de støtteberettigede udgifter
 - f) aktionstilskud til forbrugermyndigheder i medlemsstaterne og til de tilsvarende myndigheder i tredjelande, som deltager i henhold til artikel 7, jf. artikel 5, stk. 6, må ikke overstige 50 % af de støtteberettigede udgifter, undtagen i tilfælde af aktioner med særlig stor nytteverdi, hvor Unionens bidrag til de støtteberettigede udgifter ikke må overstige 70 %
 - g) tilskud til udveksling af retshåndhævelsespersonale fra medlemsstaterne og tredjelande, der deltager i henhold til artikel 7, jf. artikel 5, stk. 7, til dækning af rejse- og opholdsudgifter
 - h) aktionstilskud til organer udpeget af en medlemsstat eller et tredjeland omhandlet i artikel 7, jf. artikel 5, stk. 8, må ikke overstige 70 % af de støtteberettigede udgifter
 - i) aktionstilskud til nationale forbrugerklageinstanser, jf. artikel 5, stk. 9, må ikke overstige 50 % af de støtteberettigede omkostninger.
3. Aktioner anses for at have særlig stor nytteverdi i henhold til stk. 2, litra f), når de:
- a) for så vidt angår tilskud, der er tildelt myndighederne og anmeldt til Kommissionen i henhold til forordning (EF) nr. 2006/2004, omfatter mindst seks medlemsstater, eller de vedrører overtrædelser, der er eller kan være til skade i to eller flere medlemsstater
 - b) for så vidt angår tilskud, der er tildelt myndigheder med ansvar for forbrugerprodukt-sikkerhed, omfatter mindst ti medlemsstater, der deltager i det europæiske netværk mellem medlemsstaternes kompetente

myndigheder for produksikkerhed som omhandlet i artikel 10 i direktiv 2001/95/EF, eller de bidrager til gennemførelsen af markedsovervågningsaktiviteter inden for produksikkerhed for forbrugerne, som fastsat i en EU-retsakt.

Artikel 9

Administrativ og teknisk bistand

- Finansieringsrammen for programmet kan også dække udgifter til forberedelse, overvågning, kontrol, revision og evaluering, som er en nødvendighed for at forvalte programmet og opnå målene med det, bl.a. formidling af Unionens politiske prioriteringer til virksomhederne, for så vidt de vedrører denne forordnings generelle målsætning, samt andre udgifter til administrativ eller teknisk bistand, som Kommissionen afholder i forbindelse med forvaltningen af programmet.
- Det samlede beløb, der afsættes til dækning af udgifter til forberedelse, overvågning, kontrol, revision og evaluering samt til teknisk og administrativ bistand, som omhandlet i stk. 1, må ikke overstige 12 % af programmets finansieringsramme.

Artikel 10

Gennemførelsesmetoder

Kommissionen gennemfører programmet ved hjælp af de forvaltningsmetoder, der er nævnt i artikel 58 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

Artikel 11

Sammenhæng og komplementaritet med andre politikker

Kommissionen sikrer, i samarbejde med medlemsstaterne, at programmet generelt er i overensstemmelse med og komplementerer andre relevante EU-politikker, -instrumenter og -aktioner, navnlig i henhold til det flerårige program for rettigheder, ligestilling og unionsborgerskab for perioden 2014 til 2020¹⁴.

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1381/2013 af 17. december 2013 om programmet for rettigheder, ligestilling og unionsborgerskab for perioden 2014 til 2020 (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 62).

Artikel 12

Årlige arbejdsprogrammer

Kommissionen gennemfører programmet ved hjælp af årlige arbejdsprogrammer. De årlige arbejdsprogrammer skal sikre en ensartet gennemførelse af målsætningerne i artikel 2 og 3 og af aktionerne i artikel 4, der er nærmere præciseret i bilag I.

Kommissionen vedtager årlige arbejdsprogrammer i form af gennemførelsesretsakter efter rådgivningsproceduren i artikel 16, stk. 2, i nærværende forordning. Disse gennemførelsesretsakter opstiller de elementer, der er foreskrevet i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, og navnlig:

- a) gennemførelse af aktionerne i henhold til artikel 4 i og bilag I til denne forordning og den vejledende tildeling af finansielle ressourcer
- b) tidsplanen for de planlagte udbud og indkaldelser af forslag.

Artikel 13

Evaluerings- og formidling

1. På opfordring af Kommissionen indsender medlemsstaterne til Kommissionen oplysninger om gennemførelsen og virkningerne af programmet.
2. Kommissionen skal:
 - a) senest den 30. september 2017:
 - i) undersøge, hvorvidt målene for alle foranstaltningerne er nået (med hensyn til resultater og virkninger), i hvilket omfang de støtteberettigede aktioner i artikel 4 og de specifikke aktioner i bilag I er gennemført, om midlerne til tilskudsmodtagerne er tildelt i overensstemmelse med betingelserne i artikel 5, om anvendelsen af ressourcerne er effektiv samt den europæiske merværdi heraf, under hensyntagen til udviklingen inden for forbrugerbeskyttelse, med henblik på at træffe beslutning om forlængelse, ændring eller indstilling af foranstaltningerne
 - ii) forelægge Europa-Parlamentet og Rådet evalueringsrapporten om den gennemførte undersøgelse
 - b) senest den 31. december 2017 eventuelt fremlægge et lovgivningsmæssigt forslag eller, jf. stk. 3, vedtage en delegeret retsakt.

Evalueringsrapporten skal endvidere behandle muligheden for forenkling, den interne og

eksterne sammenhæng, den fortsatte relevans af alle målsætninger samt foranstaltningernes bidrag til EU-prioriteter for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. Den skal tage højde for evalueringsresultater vedrørende den langsigtede virkning af det forudgående program.

De langsigtede virkninger og bæredygtigheden af virkningerne af programmet skal evalueres med henblik på at træffe beslutning om en eventuel forlængelse, ændring eller indstilling af et efterfølgende program.

3. For at tage højde for situationer, hvor det i evalueringsrapporten i henhold til stk. 2 konkluderes, at de specifikke aktioner i bilag I ikke er gennemført senest den 31. december 2016 og ikke kan gennemføres inden udgangen af programperioden, herunder når disse specifikke aktioner ikke længere er relevante for opfyldelsen af målsætningerne i artikel 2 og 3, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 15 for at ændre bilag I ved at fjerne de pågældende specifikke aktioner.
4. Kommissionen sørger for, at resultaterne af de aktioner, der iværksættes i henhold til denne forordning, gøres offentligt tilgængelige.

Artikel 14

Beskyttelse af Unionens finansielle interesser

1. Kommissionen træffer egnede foranstaltninger til at sikre, at Unionens finansielle interesser bliver beskyttet, når der gennemføres aktioner, der finansieres i henhold til denne forordning; beskyttelsen skal sikres ved foranstaltninger til forebyggelse af svig, bestikkelse og andre ulovlige aktiviteter, ved effektiv kontrol og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, ved inddrivelse af de uretmæssigt udbetalte beløb samt efter omstændighederne ved administrative og finansielle sanktioner, der skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed og have afskrækkende virkning.
2. Kommissionen eller dens befuldmægtigede og Den Europæiske Revisionsret har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle tilskudsmodtagere, kontrahenter og underkontrahenter, som har modtaget EU-midler i henhold til denne forordning.
3. Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) kan foretage undersøgelser,

Samtykke til deltaging i ei avgjerd i EØS-komiteen om innlemming i EØS-avtala av forordning (EU) nr. 254/2014 om eit fleirårig forbrukarprogram for 2014–2020 (Forbrukarprogrammet 2014–2020)

herunder kontrol og inspektion på stedet, i overensstemmelse med de procedurer, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013¹⁵ og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96¹⁶, for at klarlægge, om der er begået svig, bestikkelse eller andre ulovlige aktiviteter, der berører Unionens finansielle interesser, i forbindelse med en aftale om tilskud, en afgørelse om ydelse af tilskud eller en kontrakt finansieret i henhold til denne forordning.

4. Samarbejdsaftaler med tredjelande og med internationale organisationer, kontrakter, aftaler om tilskud og afgørelser om ydelse af tilskud som følge af gennemførelsen af denne forordning skal indeholde bestemmelser, der udtrykkeligt giver Kommissionen, Den Europæiske Revisionsret og OLAF beføjelse til at foretage denne kontrol og undersøgelse i overensstemmelse med deres respektive beføjelser, jf. dog stk. 1, 2 og 3.

Artikel 15

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 3, stk. 3, og artikel 13, stk. 3, tillægges Kommissionen for programmets gyldighedsperiode.
3. Den i artikel 3, stk. 3, og artikel 13, stk. 3, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

¹⁶ Rådets Forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 3, stk. 3, og artikel 13, stk. 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 16

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg i betydningen i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 17

Overgangsbestemmelser

1. Artikel 6 i afgørelse nr. 1926/2006/EF finder fortsat anvendelse på aktioner, som er omfattet af denne afgørelse, og som ikke er afsluttet inden den 31. december 2013. Derfor kan den finansielle tildeling til programmet også omfatte udgifter til teknisk og administrativ bistand, som er nødvendige for at sikre overgangen mellem de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til afgørelse nr. 1926/2006/EF, og programmet.
2. Bevillingerne kan om nødvendigt opføres i budgettet efter den 31. december 2020 til dækning af udgifter, som er omhandlet i artikel 9, således at aktioner, der ikke er afsluttet den 31. december 2020, fortsat kan forvaltes.

Artikel 18

Ophævelse

Afgørelse nr. 1926/2006/EF ophæves med virkning fra den 1. januar 2014.

Artikel 19

Ikrafttrædelse og anvendelsesdato

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 26. februar 2014.

På Europa-Parlamentets vegne *På Rådets vegne*

M. SCHULZ

D. KOURKOULAS

Formand

Formand

Bilag I

Aktionstyper

Målsætning I

Sikkerhed: at styrke og øge produktsikkerheden gennem effektiv markedsovervågning i hele Unionen

1. Videnskabelig rådgivning og risikoanalyse, der vedrører forbrugernes sundhed og sikkerhed med hensyn til nonfoodprodukter og tjenesteydelser, herunder støtte til de opgaver, der påhviler de uafhængige videnskabelige komitéer, som er oprettet ved afgørelse 2008/721/EF.
2. Koordinering af markedsovervågnings- og håndhævelsesaktioner vedrørende produktsikkerhed i henhold til direktiv 2001/95/EF og aktioner til forbedring af sikkerheden af forbrugertjenester:
 - a) udvikling, modernisering og vedligeholdelse af it-værktøjer (f.eks. databaser og informations- og kommunikationssystemer), navnlig med henblik på at forbedre de eksisterende systemers effektivitet ved at øge potentialet for overførsel af data og sortering og udtræk af statistikker samt lette medlemsstaternes elektroniske dataudveksling og -anvendelse
 - b) tilrettelæggelse af seminarer, konferencer, workshopper og møder mellem de berørte parter og sagkyndige inden for risici og håndhævelse inden for produktsikkerhed
 - c) udveksling af retshåndhævelsespersonale og uddannelse med fokus på en risikobaseret tilgang
 - d) specifikke fælles samarbejdsaktioner inden for sikkerhed med hensyn til nonfoodpro-

dukter og tjenesteydelser til forbrugere i henhold til direktiv 2001/95/EF

- e) overvågning og vurdering af sikkerheden med hensyn til nonfoodprodukter og tjenesteydelser, herunder en vidensbase for yderligere standarder eller fastlæggelse af andre benchmarks for sikkerhed, og præcisering af kravene til sporbarhed
 - f) administrativt og retshåndhævende samarbejde og samarbejde om produkters sporbarhed samt udvikling af forebyggende aktioner med tredjelande, som ikke er omfattet af artikel 7 i nærværende forordning, herunder med de tredjelande, der står for de fleste af de produkter, der indberettes i Unionen for ikke at være i overensstemmelse med EU-lovgivningen
 - g) støtte til organer, der er anerkendt i medfør af EU-lovgivningen, med henblik på koordinering af håndhævelsesaktioner mellem medlemsstaterne.
3. Vedligeholdelse og yderligere udvikling af kosmetikdatabaser
 - a) vedligeholdelse af den portal til anmeldelse af kosmetiske produkter, der er oprettet i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009¹⁷
 - b) vedligeholdelse af databasen om kosmetiske bestanddele til understøttelse af gennemførelsen af forordning (EF) nr. 1223/2009.

Målsætning II

Forbrugeroplysning og -uddannelse samt støtte til forbrugerorganisationer: at give forbrugerne bedre uddannelse, information og større bevidsthed om deres rettigheder, at udvikle evidensgrundlaget for forbrugerpolitik og støtte forbrugerorganisationer, idet der også tages hensyn til sårbare forbrugeres specifikke behov

4. Opbygning af og forbedring af adgangen til evidensgrundlaget for politikformuleringen på områder, der berører forbrugerne, for udformningen af intelligent og målrettet lovgivning og for identificeringen af eventuelle markedssvigt eller ændrede forbrugerbehov, der kan danne et grundlag for udviklingen af forbrugerpolitikken, for identifikation af de områder, som er mest problematiske for for-

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 af 30. november 2009 om kosmetikprodukter (EUT L 342 af 22.12.2009, s. 59).

Samtykke til deltaging i ei avgjerd i EØS-komiteen om innlemming i EØS-avtala av forordning (EU) nr. 254/2014 om eit fleirårig forbrukarprogram for 2014–2020 (Forbrukarprogrammet 2014–2020)

brugerne, og for integrationen af forbrugernes interesser i andre EU-politikker, herunder:

- a) undersøgelser og analyser på EU-plan af forbrugere og forbrugermarkeder med henblik på udformning af intelligent og målrettet lovgivning og identificering af eventuelle markedssvigt eller ændrede forbrugerbehov
 - b) udvikling og vedligeholdelse af databaser, navnlig med henblik på at stille de indsamlede data til rådighed for de berørte parter, som f.eks. forbrugerorganisationer, nationale myndigheder og forskere
 - c) udvikling og analyse af nationale statistiske oplysninger og andre relevante oplysninger. Indsamling af navnlig nationale data og indikatorer vedrørende priser, klager, håndhævelse, klageadgang udvikles i samarbejde med nationale berørte parter.
5. Støtte gennem finansiering af forbrugerorganisationer på EU-plan og gennem kapacitetsopbygning for forbrugerorganisationer på EU-plan og på nationalt og regionalt plan til øget gennemsigtighed og udveksling af bedste praksis og erfaring
- a) finansiel støtte til driften af forbrugerorganisationer på EU-plan, der repræsenterer forbrugernes interesser i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, i nærværende forordning
 - b) kapacitetsopbygning for regionale, nationale og europæiske forbrugerorganisationer, herunder gennem uddannelse på forskellige sprog og i hele Unionen samt udveksling af bedste praksis og erfaring blandt personale, særlig i forbrugerorganisationer i de medlemsstater, hvor de ikke er tilstrækkelig udviklet, eller som ved overvågning af forbrugermarkeder og forbrugermiljøet i medlemsstaterne viser sig at have et relativt lavt niveau af forbrugertillid og forbrugerkendskab
 - c) øget gennemsigtighed og udveksling af bedste praksis og erfaringer, navnlig gennem et styrket netværkssamarbejde og oprettelse af en internetportal for forbrugerorganisationer med henblik på at skabe et interaktivt forum for udveksling og etablering af netværk og stille materiale udarbejdet under uddannelserne gratis til rådighed
 - d) støtte til internationale organer, der fremmer principper og politikker inden for rammerne af programmets målsætninger.
6. Forbedret gennemsigtighed på forbrugermarkederne og i forbrugeroplysningen for at sikre, at forbrugerne har let adgang til sammenlignelige og pålidelige oplysninger, også på tværs af grænserne, således at forbrugere ikke alene kan sammenligne priser på varer og tjenesteydelser, men også deres kvalitet og bæredygtighed
- a) oplysningskampagner om forbrugeranliggender, herunder gennem fælles aktioner med medlemsstaterne
 - b) tiltag, der øger forbrugermarkedernes gennemsigtighed med hensyn til f.eks. finansielle produkter i detailleret, energi, digitalisering og telekommunikation og transport
 - c) tiltag, der letter forbrugernes adgang til relevant, sammenlignelig, pålidelig og let tilgængelig information om varer, tjenester og markeder, navnlig om priser, kvalitet og bæredygtighed, det være sig offline eller online, bl.a. gennem sammenlignende websteder og aktioner, der sikrer sådanne websteders høje kvalitet og pålidelighed, herunder for køb på tværs af grænserne
 - d) tiltag, der øger forbrugernes adgang til information om bæredygtigt forbrug af varer og tjenesteydelser
 - e) støtte til aktiviteter i forbindelse med Unionens forbrugerpolitik, som arrangeres af den medlemsstat, der har formandskabet for rådssammensætningerne bortset fra Udenrigsrådet, vedrørende emner, der er i overensstemmelse med fastlagte prioriteter for EU-politikker
 - f) finansiel støtte til nationale klageinstanser til anvendelse af en harmoniseret metode til klassificering og indberetning af klager og forespørgsler fra forbrugere
 - g) tilskud til fælles EU-dækkende organer med henblik på udvikling af adfærdskodekser, bedste praksis og retningslinjer for sammenligning af priser, kvalitet og bæredygtighed, herunder gennem sammenlignende websteder
 - h) støtte til kommunikation om forbruger spørgsmål, herunder ved at tilskynde medierne til at formidle korrekte og relevante oplysninger om forbrugerspørgsmål.
7. Bedre forbrugeruddannelse gennem hele livet, med særlig fokus på sårbare forbrugere
- a) udvikling af en interaktiv platform for udveksling af bedste praksis og materiale til livslang forbrugeruddannelse, med særlig fokus på sårbare forbrugere, der har van-

skeligt ved at få adgang til og forstå forbrugeroplysninger for at sikre, at de ikke vildledes

- b) udvikling af uddannelsesforanstaltninger og -materiale i samarbejde med de berørte parter, f.eks. nationale myndigheder, lærere, forbrugerorganisationer og aktører i marken, navnlig ved at gøre brug af (f.eks. indsamle, kompilere, oversætte og formidle) materiale udviklet på nationalt plan eller i forbindelse med tidligere initiativer, på forskellige medier, herunder digitale, om f.eks. forbrugerrettigheder, herunder grænseoverskridende spørgsmål, sundhed og sikkerhed, EU-forbrugerlovgivning, bæredygtigt og etisk forbrug, herunder EU-certificeringsordninger, samt finansielle færdigheder og mediekompetence.

Målsætning III

Rettigheder og klageadgang: at udvikle og styrke forbrugernes rettigheder, særlig gennem intelligent lovgivning og ved at forbedre adgangen til enkle, effektive, hurtige og billige klagemuligheder, herunder til alternative tvistbilæggelsesordninger

8. Kommissionens udarbejdelse af forbrugerbeskyttelseslovgivning og andre former for regulering til overvågning af medlemsstaternes gennemførelse af den og den efterfølgende vurdering af dens virkning og fremme af sam- og selvregulerende initiativer samt overvågning af disse initiativers reelle virkninger på forbrugermarkederne, herunder:
 - a) undersøgelser og intelligent regulering, såsom forudgående og efterfølgende evalueringer, konsekvensanalyser, offentlige høringer, evaluering og forenkling af eksisterende lovgivning
 - b) seminarer, konferencer, workshopper og møder mellem de berørte parter og sagkyndige
 - c) udvikling og vedligeholdelse af offentligt og let tilgængelige databaser med oplysninger om gennemførelsen af EU-lovgivning om forbrugerbeskyttelse
 - d) evaluering af de aktioner, der gennemføres i henhold til programmet.
9. Lettere adgang til tvistbilæggelsesordninger for forbrugerne, navnlig til alternative tvistbilæggelsesordninger, herunder et EU-dækkende onlinesystem og et netværk af nationale instanser for alternativ tvistbilæggelse, med særlig fokus på passende foran-

staltninger til sikring af sårbare forbrugeres behov og rettigheder, og overvågning af, hvorledes tvistbilæggelsesordninger fungerer, og om de er effektive for forbrugerne, herunder gennem udvikling og vedligeholdelse af relevante it-værktøjer samt udveksling af eksisterende bedste praksis og erfaringer i medlemsstaterne

- a) udvikling og vedligeholdelse af it-værktøjer
- b) støtte til udvikling af en EU-dækkende onlinetvistbilæggelsesordning og vedligeholdelse heraf, herunder for tilhørende tjenester, f.eks. oversættelse
- c) støtte til etablering af netværk mellem nationale instanser for alternativ tvistbilæggelse og til udveksling og formidling af bedste praksis og erfaringer
- d) udvikling af specifikke værktøjer, som letter adgangen til klagemuligheder for sårbare personer, der er mindre tilbøjelige til at benytte sig af sådanne klagemuligheder.

Målsætning IV

Håndhævelse: at fremme håndhævelsen af forbrugernes rettigheder ved at styrke samarbejdet mellem de nationale håndhævende myndigheder og ved at støtte forbrugerne med rådgivning

10. Koordinering af overvågnings- og håndhævelsesaktioner i henhold til forordning (EF) nr. 2006/2004, herunder:
 - a) udvikling og vedligeholdelse af it-værktøjer, f.eks. databaser og informations- og kommunikationssystemer
 - b) aktioner til forbedring af samarbejdet mellem myndigheder samt koordineringen af overvågning og håndhævelse, f.eks. udveksling af retshåndhævelsespersonale, fælles aktiviteter, uddannelse af retshåndhævelsespersonale og af aktører inden for retsvæsenet
 - c) tilrettelæggelse af seminarer, konferencer, workshopper og møder mellem de berørte parter og sagkyndige inden for håndhævelse
 - d) administrativt og retshåndhævende samarbejde med tredjelande, der ikke deltager i programmet, og med internationale organisationer.
11. Finansiell støtte til fælles aktioner med offentlige organer eller nonprofitorganisationer, som indgår i EU-netværk, der informerer forbrugerne og bistår dem med at udøve deres rettigheder og få adgang til passende tvist-

Samtykke til deltaking i ei avgjerd i EØS-komiteen om innlemming i EØS-avtala av forordning (EU) nr. 254/2014 om eit fleirårig forbrukarprogram for 2014–2020 (Forbrukarprogrammet 2014–2020)

bilæggelse, herunder udenretslige ordninger til onlinetvistbilæggelse (Det Europæiske Netværk af Forbrugercentre), herunder:

- a) udvikling og vedligeholdelse af it-værktøjer, f.eks. databaser og informations- og kommunikationssystemer, der er nødvendige,

for at Det Europæiske Netværk af Forbrugercentre kan fungere tilfredsstillende

- b) aktioner, som styrker de europæiske forbrugercentres profil og gør dem mere synlige.

Bilag II

Indikatorer i overensstemmelse med denne forordnings artikel 3

Målsætning I

Sikkerhed: at styrke og øge produktsikkerheden gennem effektiv markedsovervågning i hele Unionen

Indikator	Kilde	Den nuværende situation	Mål
% af RAPEX-meddelelser, der medfører mindst én reaktion (fra andre medlemsstater)	RAPEX	43 % i (843 meddelelser) i 2010	Stigning på 10 % senest i 2020
Forholdet antal reaktioner/antal meddelelser (alvorlige risici)	RAPEX	1,07 i 2010	Stigning på 15 % senest i 2020

Målsætning II

Forbrugeroplysning og -uddannelse samt støtte til forbrugerorganisationer: at give forbrugerne bedre uddannelse, information og større bevidsthed om deres rettigheder, at udvikle evidensgrundlaget for forbrugerpolitik og støtte forbrugerorganisationer, idet der også tages hensyn til sårbare forbrugeres specifikke behov

Indikator	Kilde	Den nuværende situation	Mål
Antallet af klageinstanser og antallet af lande, der fremsender klager til ECCRS	ECCRS (Det Europæiske System til Registrering af Forbrugerklager)	33 klageinstanser fra 7 lande i 2012	70 klageinstanser fra 20 lande i 2020

Samtykke til deltagelse i en afgørelse i EØS-komiteen om indlemning i EØS-avtalen af forordning (EU) nr. 254/2014 om et flerårigt forbrugerprogram for 2014–2020 (Forbrugerprogrammet 2014–2020)

Målsætning III

Rettigheder og klageadgang: at udvikle og styrke forbrugernes rettigheder, særlig gennem intelligent lovgivning og ved at forbedre adgangen til enkle, effektive, hurtige og billige klagemuligheder, herunder til alternative tvistbilæggelsesordninger

Indikator	Kilde	Den nuværende situation	Mål
% af de sager, der er blevet behandlet af ECC, og som ikke blev løst direkte med forhandlerne, som efterfølgende er henvist til en alternativ tvistbilæggelsesordning	Årlig rapport fra ECC	9 % i 2010	75 % senest i 2020
Antal sager behandlet af en onlinetvistbilæggelsesordning på EU-plan	Platform for onlinetvistbilæggelse	17 500 (klager modtaget af ECC vedrørende e-handelstransaktioner) i 2010	100 000 senest i 2020
% af forbrugere, der har indledt en procedure som reaktion på et problem opstået inden for de sidste 12 måneder	Forbrugerresultattavle	83 % i 2010	90 % senest i 2020

Målsætning IV

Håndhævelse: at fremme håndhævelsen af forbrugernes rettigheder ved at styrke samarbejdet mellem de nationale håndhævende myndigheder og ved at støtte forbrugerne med rådgivning

Indikator	Kilde	Den nuværende situation	Mål
Informationsstrøm og samarbejde inden for netværket for forbrugerbeskyttelsessamarbejde (CPC):	CPC-netværkets database (CPCS)	årlige gennemsnitstal 2007-2010	
—		129	—
antal anmodninger om at udveksle oplysninger mellem myndighederne for forbrugerbeskyttelsessamarbejde			stigning på 30 % senest i 2020
—		142	—
antal anmodninger om håndhævelsesforanstaltninger mellem myndighederne for forbrugerbeskyttelsessamarbejde			stigning på 30 % senest i 2020

Samtykke til deltaking i ei avgjerd i EØS-komiteen om innlemming i EØS-avtala av forordning (EU) nr. 254/2014 om eit fleirårig forbrukarprogram for 2014–2020 (Forbrukarprogrammet 2014–2020)

Indikator	Kilde	Den nuværende situation	Mål
—		63	—
antal advarsler i netværket for forbrukerbeskyttelsessamarbeidet			stigning på 30 % senest i 2020
% af anmodninger om håndhævelse behandlet inden for de sidste 12 måneder i netværket for forbrukerbeskyttelsessamarbeidet	CPC-netværkets database (CPCS)	50 % (referenceperioden 2007-2010)	60 % senest i 2020
% af anmodninger om oplysninger behandlet inden for de sidste 3 måneder i netværket for forbrukerbeskyttelsessamarbeidet	CPC-netværkets database (CPCS)	33 % (referenceperioden 2007-2010)	50 % senest i 2020
Antal forbrugerkontakter behandlet af Det Europæiske Netværk af Forbrugercentre (ECC)	Rapport fra ECC	71 000 i 2010	Stigning på 50 % senest i 2020
Antal besøg på ECC's websteder	Evalueringsrapport vedrørende ECC	1 670 000 i 2011	Stigning på 70 % senest i 2020

Disse indikatorer kan ses i forbindelse med generelle og horisontale indikatorer.

=====

